

"בְּרֵאשִׁית תִּמּוֹן" תִּיקוֹן מ"ח מִתִּיקוֹנֵי זוֹהַר הַשְּׁלָם וְהַמְּבַאֵר

סְגוּלָה גְּדוּלָה לְקִרְאָה בְּכָל יוֹם זוֹהַר תִּיקוֹן מ"ח
(תִּיק"ז דף פ"ה.), מְשַׁבְּעִים הַתִּיקוֹנִים

לְתַנּוּא הָאֱלֹקִי אֹר עוֹלָם
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א.

וְאָמְרוּ גְּדוּלֵי הַמְּקַבְּלִים מִהָאֹר הַמְּפֹלָא
רַבְּנֵי הָאָר"י ז"ל, לְאָמְרוּ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְהָאֲרַת
הַנְּשָׁמָה, וּמִסְגָּל לְתִיקוֹן הַבְּרִית וּלְזִכּוֹת לְטַהֲרָה
עַלְיוֹנָה.

הִנֵּה הַסְּגוּלָה הַזֹּאת מוֹנַחַת לְפָנֶיכֶם, לְמַעַן תִּהְיוּ בָּהּ בְּכָל עַת

יוֹצֵא לְאֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי" בְּעִירָה"ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב"א,
אִיר תְּשַׁע"ב לִפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

נְסֻדְר, נְעֵרָה, בְּנִקּוּד וּפִיִּסוּק מְלֵא, עִם בִּיאוּר
קַל לְהַבְנֵת הָעֵינָיו, בְּתוֹסֶפֶת הָעֵרוֹת לְמַעֲיִינִים,
לְמַעַן יִזְכּוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מַעַץ הַחַיִּים,
וּלְהַטְהֵר וּלְהַתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁהּ שֶׁל מַעֲלָה, וְעַל
יְדֵי זֶה יִשְׁפַע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. "וְהִנֵּה
כָּל אוֹתָן שִׁיזְכּוּ אֵלָיו יִזְכּוּ לְגֵאוּלָּה, כִּי עֲבוּדָה
זוֹ הַמַּעֲטָת בְּזִמְנָן הַהוּא, הִיא יוֹתֵר חֲשׁוּבָה
מִכָּל אֵילֵי נְבִיּוֹת כְּשֶׁהָיָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם"
(חֻסֵּד לְאַבְרָהָם זִי"ע).

מ. א. עימוד ועיצוב 0527-615936

תיקוני זוהר תיקון מ"ח

ב

סגולה גדולה לקרא בכל יום זוהר הקדוש של
תקון מ"ח מספר תקוני הזהר, שהוא אחד משבעים
התקונים שכתב אור העולם התנא האלקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א בספרו.

ואלו הן המעלות לכל אדם מישראל שיקרא תקון זה
מדי יום ובפרט אם יאמר אותו לאחר התפלה:

- א. ירום מזלו ולא יתמוטט.
- ב. יצליח בכל דרכיו.
- ג. לא יבוא לידי חסרון כים ועניות.
- ד. כל אויביו יפלו תחתיו.
- ה. לא יראה מיתת בניו.
- ו. זוכה ומתקן נפשו ורחו ונשמתו.
- ז. פחות הטומאה (אשר הם המקור לכל הרע ולכל הצרות והבעיות)
מתרחקים ממנו.
- ח. ינצל ממוקרה לא טהור.
- ט. מועיל מאד לתקן את עוון פגם הברית, ובפרט באותו היום.
- י. לא יחלה במחלת הנפילה.
- יא. יזכה ליראת שמים.
- יב. יזכה לאריכות ימים ושנים.
- יג. יזכה לעולם הבא.

מפעל הזוהר העולמי - נחל לכיש 24/8 בית שמש/0527651911

כל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

**"והמשפלים יזהרו פזוהר הרקיע ומצדיקי הרבים פפוכבים לעולם ועד...
וזהתם הספר עד עת קץ ישלטו רבים ותרבה הדעת" (דניאל פרק י"ב ג'-ד').**

ניתן להזמין את התיקון מ"ח, ועוד, להפצה בחינם במוקדים הבאים:

0527 134512/0526-961396		0502-002040/0504-119585	אילת:
052-6430804	יציין:	0504-082616/0504-18388	אלעד:
02-6255789/0504-114066	ירושלים:	03-9339653/0573102912	
0527-15509		0547-112492/0506-415137	אשקלון:
03-5784413	מירון:	0548-456920	באר שבע:
0544-375705	נהריה:	08-6108608	בדרום:
0505-880336	נתיבות:	0548-436784	בית שמש:
0544-270313	ערד:	09-8323442	במרכז:
0543-113050	פרדס חנה:	0548-496190/054-4523917	בני ברק:
0506-742675	פתח תקוה:	03-5746123	
0504-101341/0543-272508	צפת:	0549788564	בצפון:
0777-551424		0523254036	בת ים:
0522-793954	קרית שמונה:	0527-651911/0542214449	
0527-638767	ראשון לציון:	0546-364443	הרצליה:
0504-058359	רחובות:	05776-06120	זכרון יעקב:
0527-175368	רמלה:	0544-518608	חדרה:
		0527150849	חולון:

תְּקוּנַת תְּמִנָּא וְאַרְבַּעִין - תְּקוּן שְׁמוֹנֶה וְאַרְבָּעִים

בְּרֵאשִׁית, תִּמְנַן תְּרִ"י תִּמְנַן שַׁבָּת^[א],
בְּרֵאשִׁית, שֵׁם תְּרִ"י, שֵׁם שַׁבָּת,

בְּגוּוֹנָא דָּא בְּרֵאשִׁית בְּרֵא שַׁבָּת^[ב]:
כְּגוֹן זָה, בְּרֵאשִׁית - בְּרֵא שַׁבָּת,

וְאִינוּן תְּרִי שַׁבָּתוֹת^[ג], עֲלִייהוּ אֲתִמְר
וְהוּ שַׁבָּתוֹת, עֲלִיהֶם נֶאֱמַר (שְׁמוֹת ל):

וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת
"וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת

א. בְּמִלָּה בְּרֵאשִׁית יֵשׁ אוֹתוֹת תְּרִ"י, וְיֵשׁ אוֹתוֹת שַׁבָּת, וְרוֹמֵז עַל שַׁבָּתוֹת, שְׁמֵדְבַר בְּזֵה הַמֶּאֱמָר, עַל הַשְּׂכִינָה תִּתְּאָה הִיא הַמְּלָכוֹת וְזֵה "וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת" וְעַל הַשְּׂכִינָה הַעֲלִיּוֹנָה הִיא הַבִּינָה וְזֵה "לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת", וְעֵינַי לְעִיל תְּקוּן י"ט (דף מ ע"ב) דֶּאֱמַר שֵׁם שַׁבָּת הַגְּדוֹל בִּינָה, שַׁבָּת הַקָּטָן מְלָכוֹת. וּבְרַעֲיָא מְהִימְנָא (יִתְרוֹ צ"ב ע"א) דְּשַׁבָּתָא דְיוֹמָא הוּא שַׁבָּת עֲלָאָה וְשַׁבָּתָא דְלִילָא הוּא שַׁבָּת תִּתְּאָה (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). ב. כֵּן הוּא גִירְסַת הַכֶּסֶף מְלָךְ, וְהִבִּיאוּ לְהִלְכָה הַבְּאֵר לְחֵי רוּאִי. ג. וְאֵלוּ הֵן שַׁבָּתוֹת, שַׁבָּת עֲלִיּוֹנָה וְשַׁבָּת תַּחְתּוֹנָה, בִּינָה וּמְלָכוֹת

לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמֵר, תִּרְיִן
לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתֵּי
וּמְנִין אֲדָכִיר הַכֹּא שַׁבָּת, לְקַבֵּל
פְּעָמִים הַזְכִּיר כָּאן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד
שְׂכִינְתָא עֲלָאָה וְתַתְּאָה^[1], לְדִרְתָּם
הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה. "לְדִרְתָּם",
מֵאֵי לְדִרְתָּם^[1], אֵלָא זַכָּאָה אִיהוּ מָאן
מֵהוּ לְדִרְתָּם? אֵלָא זַכָּאֵי הוּא מִי
דְּעָבִיד לוֹן דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּתַרִּי בְּתֵי
שְׁעוּשָׁה לָהֶם דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּשַׁנֵּי בְּתֵי
לְבָא^[1], וְאֵתְפְּנֵי מִתְמָן יֵצֵר הָרַע
הַלֵּב, וּמִתְפָּנֵה מִשָּׁם יֵצֵר הָרַע

(כסא מלך, באר לחי רואי). ד. שְׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה שְׁהִיא
הַבִּינָה, וְכֶנֶד שְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה שְׁהִיא הַמְּלִכּוּת, (כסא
מלך, באר לחי רואי). ה. לָמָּה כְּתוּב מִלֵּת לְדִרְתָּם חֶסֶר ו' ?
– מִלְשׁוֹן דִּירָה – כְּאוֹמֵר לְדוֹר תָּם, לְגוֹר שָׁם. ו. לְבִינָה
וּלְמִלְכוּת, וְה' עֲלָאָה, וְה' תַּתְּאָה – כְּנֶגֶד שְׁנֵי בְּתֵי
יֵשׁ בַּלֵּב, כְּמוֹ שְׂכָתוּב בְּתִיקוֹ"ז (דף ס"ג ע"ב – כסא מלך,
באר לחי רואי).

דְּאִיהוּ חֲלוּל שַׁבַּת^[1], בְּרִית עוֹלָם
 שהוא חלול שַׁבַּת, 'בְּרִית עוֹלָם',
דָּא צְדִיק, דְּשָׂרִיין תְּרוּיָהוּ
 זה צדיק, שְׂוֹרִים שְׁנִיָּהּ
עֲלֵיהּ, חַד לְאִמְלָאָה לִּיהּ וְחַד
 עליו, אַחַד לְמֵלָא אֹתוּ, וְאַחַד
לְאַתְמֵלִיא מִיְנֵיהּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 להִתְמַלֵּא מִמֶּנּוּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֵינּוּן תְּרִין בְּלִיין נְצַח וְהוּד,
 הם כְּנֻגַד שְׁתֵּי כְלִיּוֹת - כְּנִמְיוֹת נְצַח וְהוּד,
בְּנֵי דִישְׂרָאֵל סָבָא עֲמוּדָא
 בְּנֵים לְיִשְׂרָאֵל סָבָא - עֲמוּד
דְּאַמְצְעִיתָא, תְּלַת שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי
 הָאֲמֻצְעִי - תְּפָאֲרַת, שְׁלֹשׁ פְּעֻמִּים שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי

ז. כְּדִלְקָמֵן שְׁצָרִיד שְׁיִתְרַחֵק מֵהַכַּעַס וְעֻצְבוֹת דְּטָחוּל וְכַבֵּד וּמְרָה, ס"מ כְּבֵד כּוּעַס, וּמְרָה זּוֹרְקַת בּוּ טְפָה, שְׁהוּא חֲלוּל שַׁבַּת מִבְּעִיר אֵשׁ הַכַּעַס בְּגוֹפוֹ, וְאִם מִתְקַן לְהֵם דִּירָה נְאָה, אַז שׂוֹרִים שְׁנִיָּהּ עַל צְדִיק יִסּוּד הָעוֹלָם (כְּפִסָּא מְלָךְ, בְּאֵר יִצְחָק וּמְפָרְשִׁים).

שְׁבִיעֵי אֵלִין תְּלַת אֲבָהוּן^[ח], עֲנַג
שְׁבִיעֵי אֵלוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנַג

שְׁבַת^[ט] וְנִ"הָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת
שְׁבַת "וְנִ"הָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת

אֶת הַגֶּן^[י], וְנִהָר, אֵית נִהָר וְאֵית
אֶת הַגֶּן^[י] (בראשית ב י), וְנִהָר, יֵשׁ נִהָר וְיֵשׁ

נִהָר, אֵית נִהָר דְּאֵתְקָרִי נִהָר
נִהָר, יֵשׁ נִהָר הַנִּקְרָא נִהָר

פְּלִגְיוֹ, וְאֵית נִהָר דְּאֵתְקָרִי נַחַל
פְּלִגְיוֹ, וְיֵשׁ נִהָר הַנִּקְרָא נַחַל

ח. אֲבָרְהֵם - חֶסֶד, יִצְחָק - גְּבוּרָה, יַעֲקֹב - תְּפָאֶרֶת.
ט. עֵתָהּ מִפְּרֵשׁ גַּם שְׁאָר עֲנִינֵי שְׁבַת, וּמִפְּרֵשׁ תְּחִלָּה
סוּד עֲנַג שְׁבַת, - עֲנִ"ג רְאֵשֵׁי תְבוּת: ע' עֵדֶן, נ" נִהָר,
ג' גֶּן (כֶּסֶף מְלֹךְ, בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי, כְּמִבּוֹאֵר בּוֹהֵר בְּרֵאשִׁית כ"ו
ע"א). י. הֵינּוּ כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּזוֹהַר (עֲקֹב רע"ג ע"א), לְמִיכָל
תְּלַת סְעוּדוֹתֵיךְ בְּשְׁבַת בְּרִזָּא דְעֲנַג שְׁבַת, כְּמוֹ שְׁכָתוּב:
"אֲזוּ תִתְעַנֵּג עַל ה'" שְׁלֹזָה נֹאמֵר: "וְנִהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן", וּמֵאֵן דְּלֹא מְקִים לֹון וְאֵית לֵיהּ
לְקִימָן, אֵיתְהַפֵּךְ לֵיהּ "עֲנִ"ג" ל"נְגִ"ע", וּבְהַפֵּךְ אִם
מִתְקֵן וּמֵעֲנַג כְּרֵאוּי אֲזִי שׁוֹרָה עָלָיו שְׂמַחַת הַשְׁבַּת

קְדוּמִים^[יא], עֵדוֹן עֲלָאָה^[יב] עֲלֵיהָ
 קְדוּמִים, עֵדוֹן עֲלִיוֹן עֲלִיו
 אִתְמַר עֵין לֹא רֵאתָה אֱלֹהִים

נֶאמַר (ישעיה סד) "עֵין לֹא רֵאתָה אֱלֹהִים"

זוּלְתָךְ^[יג], הַאי נְהָר אִיהוּ ו^[יד],
 זוּלְתָךְ, זֶה הַנְּהָר הוּא אוֹת ו',
 דְנַפִּיק מֵעֵדוֹן עֲלָאָה דְאִיהוּ א'^[טו],
 הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן הָעֲלִיוֹן שְׁהוּא אוֹת א'

וּמִהַפֵּךְ מְנַגַע לְעוֹנָג (בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). יֵא. הַיְסוּד נִקְרָא
 נְהָר, יֵשׁ נְהָר וְיֵשׁ נְהָר, יֵשׁ נְהָר הַנִּקְרָא (תְּהִלִּים מ"ו):
 "נְהָר פְּלָגִיו" הוּא יְסוּד ז"א - [ז'עִיר א'נְפִין], שְׁמִקְבֵּל
 הָאֲרוֹת מִחֶסֶד וּגְבוּרָה, תְּפָאֶרֶת נִצַּח וְהוֹד, הַנִּקְרָאִים
 "פְּלָגֵי מַיִם", וְיֵשׁ נְהָר הַנִּקְרָא נַחַל קְדוּמִים, יְסוּד
 דְּבִינָה הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן מֵאֲבָא-חֲכֵמָה הַנִּקְרָא תוֹרָה
 קְדוּמָה, (כְּסָא מְלָךְ, בְּאֵר יִצְחָק). יב. הוּא כְּתֵר שְׁהוּא עֵדוֹן
 לְגַבֵּי חֲכֵמָה (כְּסָא מְלָךְ). יג. וְעַל הַאי עֵדוֹן עֲלָאָה
 אִיתְמַר "עֵין לֹא רֵאתָה אֱלֹקִים זוּלְתָךְ", וְאָמַר הַכָּא,
 כִּי מִי שְׁמִקְיָם עֵנִי ג שְׁבַת, זוֹכֵה לְתַעֲנוּג נְהָר שֶׁל עֵדוֹן
 עֲלָאָה שְׁעֲלִיו נֶאמַר "עֵין לֹא רֵאתָה" וּגו', (בְּאֵר לַחֵי
 רוּאִי). יד. ו' רוּמְזו לְיְסוּד, הַכוֹלֵל קוֹ אֲמֻצְעֵי - דַּעַת
 תְּפָאֶרֶת יְסוּד (רֵאשֵׁי תְּבוּת - דַּת"י). טו. א' רוּמְזו לְכְתֵר

וְאֶעֱבֹר [טו] בֵּין אָבָא וְאִמָּא [טז], וְאֶזְיֵל

וְעוֹבֵר בֵּין אָבָא – חֲכָמָה וְאִמָּא – בֵּינָה – וְהוֹלֵךְ

וְהוּא בְּאֵרֶיךָ אֲנִפִּין. פִּירוּשׁ (בְּאֵר לְחַי רֹוּאִי): שְׂבָאוֹת א' יֵשׁ י' לְמַעְלָה וְי' לְמַטָּה וּבְאֲמָצַע אוֹת ו', הַיּוֹד הָעֲלִיוֹנָה רוֹמֶזֶת לְשִׁכְיִנָּה עֲלִיוֹנָה, וְי' לְמַטָּה רוֹמֶזֶת לְשִׁכְיִנָּה תַתָּאָה, וְהו' בְּאֲמָצַע שֶׁהוּא סוּד עֵץ הַחַיִּים מִקְשָׁרָם וּמְחַבְּרָם לְעֵלוֹת מִגֵּן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן וְכֹל זֶה עַל יְדֵי עֲנַג שְׂבֵת. [א.ה. עַל יְדֵי לִימוּד תּוֹרַת הַסוּד – שֶׁהוּא בְּסוּד עֵץ הַחַיִּים – בְּשֵׁבֶת קוֹדֶשׁ, זוֹכָה לְעֵלוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלוֹקִים זוֹלָתָךְ", וְכִמוֹ שֶׁהֵבִיא הַמַּהְרַח"ו אֶת דְּבָרֵי הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, שְׂכָדֵי לְזִכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן אִי אֶפְשָׁר בְּלַתִּי לִימוּד תּוֹרַת הַסוּד, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר מֶרְן הַגַּה"צ רַבֵּי חַיִּים קִנְיָבְסְקִי שְׁלִיט"א לְאַבְרָהָם הַלּוֹמֵד רַק נִגְלָה, שֶׁיִּלְמַד זוֹה"ק אִם רוֹצֵה לְזִכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן]. טז. וְעוֹבֵר וּמִמְשִׁיף הַשֶּׁפַע לְחֲכָמָה וּבֵינָה וּמִשֶּׁם לְחַג"ת נ"ה, וְנִכְלָלִים בֵּינֵיהֶם, וּמִמְשִׁיף הַשֶּׁפַע לְמַעַן הַשִּׁכְיִנָּה – הַמְלַכּוֹת. יז. דְּסוּד הַנְּשָׂמָה יִתִּירָה שְׂמֵשִׁיגִים בְּשֵׁבֶת הוּא בְּרֹזָא ד"נִשְׁמַת כָּל חַי" [שְׁחַבְּר הַרְשָׁב"י הַקְּדוֹשׁ], וּבִהְיָא נְשָׂמָה יִתִּירָה תְּהִלָּה י"ה, דְּאִינֵן אָבָא וְאִמָּא שֶׁהֵם חֲכָמָה וּבֵינָה, דְּעֲלִיָּהּ אֲתָמֵר "עֵין לֹא רָאָתָה". בְּגִין דְּאִיָּהּ מְרַכְבָּה לְעִילַת הָעֵלוֹת שֶׁהוּא

חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה^[יח], וּמֵמִי עַד
חמש מאות שנה, ומגיע עד

צְדִיק שְׁבִיעִי^[יט], וּמִתַּמָּן אֲשָׁקִי לְגִנְתָּא
צדיק - יסוד שהוא שביעי, ומשם משקה לגנה - מלכות,

דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא תִּתְאַה. וּפְאָה
שהיא השכינה התחתונה. זפאי

אִיהוּ מָאן דְּנָטִיר דִּירָה לְשַׁבַּת
הוא מי ששומר דירה לשבת,

דְּאִיהוּ לְפָא^[כ], דְּלֵא אֲתִקְרִיב תַּמָּן
שהוא הלב, שלא אתקרב שם

מִכְסָּה וְלֹא שְׁלִיט עָלֶיהָ עֵינָה, וְרוּחָא יְתִירָה שְׁמִשְׁיָגִים
בְּשַׁבַּת הוּא נִהָר שְׁיוּצָא מֵעֵדָן וְכוּ', דְּאִיהוּ צְדִיק
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן דְּאִיהוּ נֶפֶשׁ יְתִירָה דְּשַׁבַּת שְׁהוּא
מְלָכוּת. (פֶּאָר לְחֵי רוּאִי). יח. הֵם חֲסֵד גְּבוּרָה תְּפֹאֲרַת
נִצְחָה הוּד שְׁכָל אֶחָד כָּלּוּל מֵעֶשֶׂר וְעֶשֶׂר מֵעֶשֶׂר סֵךְ
הַכֹּל מֵאָה, וּבְיַחַד חֲמִשׁ מֵאוֹת. יט. אִם סוֹפְרִים מְבִינָה
שְׁהִיא אִימָא שְׁכִינָה עֲלִיוֹנָה - בִּינָה חֲסֵד גְּבוּרָה
תְּפֹאֲרַת נִצְחָה הוּד יְסוּד - הַיְסוּד הוּא שְׁבִיעִי [כְּלוּמַר
שְׁבִיעִי לְבִינָה]. כ. הַשַּׁבַּת נִקְרָא לֵב, שְׁהוּא בְּאִמְצַע
יְמֵי הַחֹל, בֵּין ד'ה'ו' שְׁהֵם מִמְּשִׁיכִים נֶרֶ"ן [יּוֹם ד']

עֲצִיבוּ [כא] דַּחְוּל, וְכַעַס דְּמַרְה דְּאִיהוּ
 עֶצֶב הַטְּחוּל וְכַעַס הַמְּרָה שְׁהִיא
נִזְרָא דְּגִיחָנָם [כב], דְּעֵלָה אֲתַמַּר לֹא
 אֵשׁ הַגִּיחָנָם, שְׁעֵלִיָּה נֶאֱמַר (שְׁמוֹת לֵה): "לֹא
תִּבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם
 תִּבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת, וְהָכִי הוּא וְהָאֵי דְּכָל מָאן
 הַשַּׁבָּת", וְכַף הוּא וְדָאֵי, שְׁכַל מִי

נֶפֶשׁ, יוֹם ה' רוּחַ, יוֹם ו' נְשָׁמָה] לְשַׁבַּת הַבָּאָה וּבֵין א'
 ב' ג' שְׁמֵקְבָלִים הָאָרְה לְנֶר"ן. [יוֹם א' נְשָׁמָה, יוֹם ב'
 רוּחַ, יוֹם ג' נֶפֶשׁ] מְשַׁבַּת שְׁעַבְרָה שְׁנִשְׁאָרְת עֲלֵיהֶם,
 וְקוֹרָא לוֹ בְּשֵׁם דִּירָה, שְׁהוּא אוֹתִיּוֹת דִּר י"ה שְׁבוּ
 הָאָרוֹת חֲכֵמָה וּבִינָה שְׁהֶם סוּד י"ה, עַד כְּאֵן (בְּנִיחָהוּ
 לְרִי"ח הַטוֹב). (א. ה. כְּלוּמַר שְׁשׁוּמַר אֶת לְבוֹ - תִּרְתִּי מְשַׁמַּע, לֵב
 הָאָדָם בְּשַׁבַּת שְׁנִקְרָאֵת לֵב - מִדְּבָרֵי חוּל וּמִמְשִׁיף לְלִבּוֹ הָאָרוֹת
 חֲכֵמָה וּבִינָה עַל יְדֵי לִימוּד פְּרָד"ס הַתּוֹרָה). כֹּא. כִּי הֵלֵב מְשַׁכְּן
 בִּינָה וּמִלְכוּת, צְרִיף שְׁמַחָה וּרְנָנָה, (כֶּסֶף מְלֶךְ), לְרַמּוּז
 שְׁצְרִיף לְלִימוּד הַפְּרָד"ס בְּשַׁבַּת בְּשַׁמְחָה וּרְנָנָה (סוּד
 ה'). כֵּב. טְחוּל מְרָה אֵשׁ רְאֵשֵׁי תְבוּת טְמ"א, שְׁלֹא
 יִתְעַרֵב טְמֵא בְּשַׁבַּת, גַּם טְחוּל מְרָה גִימְטְרִיָּה "רִצְח"
 מִצַּד פְּלוּנֵי שְׁהוּא בַּעַל הַרְצָח, וְלֹא יִתְקַרֵב בְּשַׁבַּת

דְּבָעִים כְּאֵלוֹ אוֹקִיד נוֹרָא דְגִיְהִנָּם^[כג],

שְׂכֹוֹעִים כְּאֵלוֹ מְדַלִּיק אֶת הָאֵשׁ שֶׁל הַגִּיְהִנָּם.

אַרְבָּעִים מְלָאכּוֹת חָסֵר חֵד^[כד] אֵינוֹן

אַרְבָּעִים מְלָאכּוֹת חָסֵר אַחַת, הֵן

דְּאִיהוּ "חַיִּים", (בְּנִיְהוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). כַּג. שְׂכָל מִי שְׂכֹוֹעִים
בְּשַׁבַּת נִחְשָׁב לוֹ כְּאֵילוֹ הַדְּלִיק אֶת אֵשׁ הַגִּיְהִנָּם בְּשַׁבַּת,
(הַגְרָ"א). כַּד. אַרְבָּעִים מְלָאכּוֹת חָסֵר אַחַת הֵן כְּנֶגֶד
אַרְבָּעִים מְלָקוֹת חָסֵר אַחַת שְׁאַסְרוּ לְלָקוֹת בְּשַׁבַּת,
וְאֵלוֹ הַמְּלָקוֹת הֵן כְּנֶגֶד עֶשֶׂר קְלָלוֹת שֶׁלָּקָה אָדָם וְעֶשֶׂר
לְחוּהָ וְעֶשֶׂר לְנַחֵשׁ וְתִשְׁעַ לְאֲדָמָה, וְעַל כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵי
הַמִּשְׁנָה "אֵין לוֹקִין בְּשַׁבַּת" שְׂאֵלוֹ הַמְּלָאכּוֹת מֵאַחַר
וְהֵם מְתוּרוֹת בְּיוֹם חוֹל, גּוֹרְמוֹת לְיִשְׂרָאֵל שְׁיִקְבְּלוּ
מְלָקוֹת בְּיוֹם חוֹל, אֶךְ בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, מֵאַחַר וְנֶאֱסְרוּ
אוֹתָן הַמְּלָאכּוֹת, אֲזִי גַם נֶאֱסְרוּ הַמְּלָקוֹת. וְאֵלוֹ
הַמְּלָקוֹת הֵם כְּנֶגֶד ל"ט אָבוֹת מְלָאכּוֹת שֶׁנַּעֲשׂוֹת בְּיַמֵּי
הַחוֹל מִחֲמַת קְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְהַמְּחַלֵּל שַׁבַּת
גּוֹרֵם לְעֲצָמוֹ עֲנִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ בְּהַקְדַּמַת תִּיקוּן^{[דף}
י"ב ע"א), וְנֶאֱסְרוּ בְּשַׁבַּת שֶׁהִיא מְקוֹר הַשִּׁפְעַ, וְכָל
הַשׁוֹמֵר שַׁבַּת זּוֹכֵה שְׁיִתְהַפֵּךְ לוֹ ל"ט בְּרָכוֹת וְיִהְיֶה לוֹ
פְּרִנְסָה טוֹבָה בְּשִׁפְעַ וּבִנְקָל בְּלִי טְרַחָה כִּי נִצּוֹל
מִקְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן. (לְקוּטֵי הַלְכוֹת וּמְפָרְשִׁים).

לְקַבֵּל אַרְבַּעִים מַלְאָכֹת חֹסֵר חֵד
פְּנֵגֵד אַרְבַּעִים מַלְאָכֹת חֹסֵר אַחַת

בְּשַׁבָּת, וְאֵינוֹן עֲשָׂרָה דְלָקָה אָדָם
בְּשַׁבָּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם,

וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ וְתַשְׁעָה
וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה, וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ, וְתַשְׁעָה

לְאַרְעָא, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ מְאָרִי
לְאַדְמָה, וּבְגִלְל זֶה אָמְרוּ בְעֵלִי

מִתְנִיתִין אֵין לֹקִין בְּשַׁבָּת, דְּאֵלִין
הַמְשָׁנָה אֵין לֹקִין בְּשַׁבָּת, שְׁאֵלוּ

מְלָאכֹת אֵינוֹן חֲשִׁיבִין לְיִשְׂרָאֵל
הַמְלָאכֹת הֵן נְחֻשְׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל

לְקַבֵּל מַלְאָכֹת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת
פְּנֵגֵד מַלְאָכֹת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת

שְׁתֵּים. אֵינוֹן עֲקִירָה וְהַנְּחָה, דְּעֵבִיד
שְׁתֵּים, הֵם עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוּשָׁה

לֹזן בְּבַת אַחַת, מָאן דְּאֵעֻקֵר חֲפִץ
אוֹתָם בְּבַת אַחַת, מִי שְׁעוּקֵר חֲפִץ

מֵאֲתֵרִיהּ וְאַנְחָ לִיהּ לְבַר מֵאֲתֵרִיהּ
מִמְקוֹמוֹ וּמִנִּיחָ אוֹתוֹ מִחוּץ לְמְקוֹמוֹ

וּמְרִשׁוֹתֶיהָ ^[כה] ,	בְּאֵלוֹ	אֶעֱקֹר	אֵילָנָא
ומרשותו,	באלו	עקר	את אילן
דְּחַיִּי	דְּאִיהוּ	אוֹת	בְּרִית,
החיים,	שהוא	אות	ברית,
וְהַיְחִיד	וְהַנְּחָה	וְהַנְּחָה	וְהַנְּחָה
והיחיד	והנחה	והנחה	והנחה
וְהַנְּחָה	וְהַנְּחָה	וְהַנְּחָה	וְהַנְּחָה
והנחה	והנחה	והנחה	והנחה
וְהַנְּחָה	וְהַנְּחָה	וְהַנְּחָה	וְהַנְּחָה
והנחה	והנחה	והנחה	והנחה

כה. יציאות השבת שתיים, אלו הן: עקירה מרשות היחיד והנחה ברשות הרבים שעושה אותן בכת אחת [כמו המעביר ד' אמות ברשות הרבים בלי הפסק ומנוחה]. מי שעוקר חפץ ממקומו מרשות היחיד ומניחו מחוץ למקומו ומרשותו, לרשות הרבים, כאילו עקר את עץ החיים שהוא אות ברית יסוד דז"א והניחו ברשות נוכריה מקום הסטרא אחרא, מי שעושה כן גורם לנשמתו שתעקר מרשותו ותונח ברשות האחרת שהיא מרה וטחול כעס ועצב. - וזהו חלול שבת שגורם לישראל שנעקרו מארץ ישראל רשות היחיד והגלו לארץ נוכריה שהיא רשות הרבים רשות הסטרא אחרא, (כמו שכתוב בעץ חיים (שער ט' פ"ב): שיש קליפה הנקראת משנאיו משנא י"ו שהוא קליפה הנקראת רשות הרבים בסוד רשות הרבים רחבו י"ו אמה, ועין בספר החיים

דָּא גָרִים דְּאֶעְקֹר נִשְׁמַתִּיהּ מִרְשׁוֹת
 אַתְּ זֶה, גֹּרִם לַעְקוֹר נִשְׁמַתוֹ מִרְשׁוֹת
דִּילָהּ, וְאַנַּח לָהּ בְּרִשׁוֹ אַחֲרָא דְּאִיהִי
 שְׁלָהּ וּמְנִיחָהּ בְּרִשׁוֹת אַחֲרָתָּהּ, שְׁהִיא
מָרָה וּמַחֹל, וְדָא גָרִם לְיִשְׂרָאֵל
 מָרָה וּמַחֹל, וְזֶה גָרִם לְיִשְׂרָאֵל
דְּאִתְעַקְרוּ מֵאַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל^[כ],
 שְׁנַעְקֵרוּ מֵאַרְצָא יִשְׂרָאֵל

והשלום לר"י"ח הטוב על תהלים ס"ח ב). כו. כמו שפכתוב
 שהיוצא מארץ ישראל לדור בחוץ לארץ מעביר את
 השפע של יעקב לעשו, ועל זה נאמר הפסוק: (שיר
 השירים ח' ח') "אחות לנו קטנה וגו', שאין להם שפע
 לפי שהן יוצאים מארץ החיים ונפרדים ממקום
 התורה כדכתיב: "כי מציון תצא תורה" (רמב"ן), וכמו
 שכתוב בזוה"ק (ויחי דף רכ"ה), דהא אורא קדישא
 ורוחא קדישא אתעדו מינייהו. ויונקי מאורא ורוחא
 דרשוותא אחרא, עכ"ל, (וענן עוד זוה"ק פרשת אחרי דף ע"ב
 ע"ב, ובפרשת נח דף ע' ע"ב), והעוזבים ארץ העכו"ם
 ובאים לדור בארץ ישראל לוקחים הו' מעשו ונשאר
 עש, ונותנים הו' הוא השפע ליעקב ונהיה יעקב
 מלא כו', ובזכותם תבוא הגאולה. (ספר לך לך למקבל

וְאֵתְנֶלְיָאוּ בְּאֶרְעָא נּוּכְרָאָה דְּאִיהִי
וגלו לארץ נכריה, שהיא

רְשׁוּת הָרַבִּים, וְהָכִי אִיהִי^[כז] מָאן
רשות הרבים, וכך הוא מי

דְּאֵעִיל אֹתָא בְּרִית קֳדָשׁ דִּילֵיהּ
שמועיל באות ברית קדש שלו

בְּרִשׁוֹ נּוּכְרָאָה, שְׁבִתָּא^[כח] אִיהִי
ומעביר כח לרשות נכריה. שבתא"י הוא

רבי מרדכי עטיה ז"ע, ומספר דרך חיים למקבל רבי חיים ישעיה
הכהן ז"ע). כז. וכך מי שפוגם את אות ברית קודש
שלו, ונותן כח ברשות נכריה שנקרא מוציא מרשות
ישראל (רשות היחיד) ומעבירו לרשות הסטרא אחרא
(רשות הרבים) רח"ל, וה' הטוב יכפר בעדינו, ויקבץ
נדחינו מארבע כנפות הארץ לארצינו, אכ"ר.

כח. שבתאי אחד משבעה פוכבי הלכת השולט בליל
שבת, ומי שמחלל שבת נכנס תחת ממשלתו שהוא
עניית ואבדון, ועם ישראל השומרים שבת קודש
שולטים על המזל, ועולים מעל הטבע, ומקבלים
שפע מהספירות העליונות, ומשבת קודש גזונים בכל
ימי החול. וכידוע מהצה"ק רבי מנחם מנדל
מרימנוב זיע"א שדרכו בקודש לומר על אכילתו

מַחֹל, חַמָּ"ה אֶתְתָּא בִישָׁא מְרָה^[כט],
מַחֹל, חַמָּ"ה, - אִשָּׁה רְעָה וּמְרָה,

שְׁבִתָּא יי עֲלִיָּה אֶתְמַר^[ל] וְהַבּוֹר רַק
שְׁבִתָּא יי עֲלִיו נְאָמַר: "וְהַבּוֹר רַק

אֵין בּוֹ מִים, מִים אֵין בּוֹ אֲבָל
אֵין בּוֹ מִים", מִים אֵין בּוֹ אֲבָל

נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ רְעֵב
נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רְעֵב

בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ שְׁמַמְנָה יוֹתֵן שְׁפַע לִימֵי הַשָּׁבוּעַ.
כט. חֲמָה הִיא בְּחִינַת אִשָּׁה רְעָה נְקִרְאֵת מְרָה, כְּמוֹ
שְׁכָתוּב: (קהלה) "וּמוֹצָא אָנִי אֶת הָאִשָּׁה מִרַמְּוֹת"
(וְעֵין תִּיקוּזֵי תִיקוּן ח' דף כ"ד ע"א - בְּאֵר לְחַי רוֹאֵי).
ל. שְׁבִתָּא יי עֲלִיו נְאָמַר (בְּרַאשִׁית לז כד): "וְהַבּוֹר רַק אֵין
בּוֹ מִים" מִים אֵין בּוֹ, אֲבָל נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ,
וְהוּא גוֹרֵם בְּעוֹלָם לְרְעֵב וְצִמְאוֹן וְקִינָה וְהֶסְפֵּד
וְחִשּׁוּכָה וְאִפְלָה, הַפֶּךְ עֲנָג שְׁבִתָּה וְהוּא גוֹרֵם לְגָלוּת
לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ לְשַׁבַּת שְׁנֹי
בְּכָל אֵלֶּה כְּמוֹ שְׁלַמְדוֹנוּ, וְהוּא הַדִּין לְגַבֵּי דְבוּר חוֹל
שְׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבַּת, וְכֵן לֹא יִהְיֶה לְסַטְרָא אַחְרָא
מְקוּם בְּשַׁבַּת לְשֵׁרוֹת בּוֹ, וְאִזּוּ יִבְרַח כְּדַגְמַת שְׁפָחְתוֹ
שֶׁל אֲבָרְהָם שְׁנֹאמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרָה גִבְרַתִּי אֲנֹכִי

וְצִמְאוֹן וְקִינָה וְהֶסְפֵּד [לא] וְחֲשׂוֹכָא

וְצִמְאוֹן וְקִינָה וְהֶסְפֵּד וְחֲשׂוֹכָא

וְקִבְלָא [לב], וְאִיהִי גְלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל.

וְעֲרַפְלָא - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל,

וְצָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדַּ לָּהּ שְׁנוּי

וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנוּי

בְּכֻלָּא [לג] וְהָא אִוְקְמוּהָ, וְאִיהִי דְבוּר

בְּכֻלָּא, וְהָרִי פְרִשׁוּהָ, וְהוּא דְבוּר

דְּחֹל דְּאִיהִי אָסוּר בְּשַׁבָּת [לד], וְכַד

שֶׁל חֹל שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת, וְכַאֲשֶׁר

בְּרַחַת". לא. (זוהר דף פ"ה ע"ב). וְעֵינֵין זוהר חֲדָשׁ פ' יתרו (דף כ"ז ע"ב) דְּאִית שַׁבְּתַאי מִיסוּד דְּקְדוּשָׁה וְנִקְרָא שַׁבָּת (באר לחי רואי). לב. מְנָה שֶׁשָׁה מִינִים כְּנֶגֶד שְׁלִיטָתוֹ בְּשַׁשֶּׁת יְמֵי הַחֹל, (בגניהו). לג. כִּי כּוֹחַ שַׁבְּתַא"י שֶׁהוּא שׁוֹלֵט בְּתַחֲלַת יוֹם הַשַּׁבָּת הוּא עֲצֻבוּת וְעֻנְיִי וְלִכְיִשַׁת שְׁחוּרִין וְלֹא לְאֶכּוֹל בְּשׂוּר וְיִין, וְלִישָׁב בַּחֲשֶׁךְ, וְעַל כֵּן מְצׁוּוֹת שַׁבָּת צָרִיךְ הַכֹּל בְּהַפְּךָ וְשׁוּנִי, וְכֵן שְׁאָר הַשִּׁנּוּיִים מְמַנָּה הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאִזִּי כְּשִׁימְצָא שְׁנוּי לְטוֹבָה בְּתַחֲלַת כְּנִיסַת שַׁבָּת אִזִּי הִיא בּוֹרַחַת מִשָּׁם, (באר יצחק). לד. וְאָמְרוּ בְּגִמְרָא

לֹא אֲשַׁבַּחַת אֶת־רַ לְשִׁרְיָא תַּמָּן, אִיהִי
 לא מוצאת מקום לשרות שם, היא
בְּרַחַת, כְּגוֹוֹנָא דְשַׁפְחָה דְאַבְרָהָם ^[לח]
 בורחת, כמו השפחה של אברהם
דְּאַתְמַר בְּהַ מִפְּנֵי שָׂרִי גְבַרְתִּי אֲנֹכִי
 שנאמר בה: "מפני שרי גברתי אנכי
בְּרַחַת ^[לז]. **מְחוּל עֲלָהּ אֶתְמַר** ^[לח] **שֵׁל**
 ברחת". מחול עליו נאמר: "של
נְעֻלְיָהּ מֵעַל רַגְלֶיהָ, נְעַל מְטוּנָהּ
 נעליה מעל רגליה, נעל מטנף
דְּטַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוּם אֲשֶׁר
 של טפה סרוחה, כי המקום אשר

(שבת קכ"ג ע"ב) שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של
 חול, היינו השנוי של שבת האמור כאן, (באר לחי רואי).
 לה. (בראשית ט"ז ח), וכמו שכתוב (לעיל תיקון ט' דף כ"ד
 ע"ב), כגוונא דעבדת שרה לשפחה דילה, הה"ד "מפני
 שרה גברתי אנכי בורחת", עיי"ש (באר לחי רואי). לו. כן
 בורחת הקלפה ממי שמקדש את עצמו בקדשת שבת
 ומשרה עליו את השכינה הקדושה, (הגר"א ובאר לחי
 רואי). לו. (שמות ג' ה').

אֶתְּהָ	עוֹמֵד	עָלָיו	אֲדַמֶּת	קֹדֶשׁ
אתה	עומד	עליו	אדמת	קודש
הוּא,	דָּא	שֶׁבֶת ^[לח] ,	וְעָלֶיהָ	
הוא,	זה	שבת,	ועליו	
אֲמַרְתָּ	שְׁכִינְתָּא ^[לט]	פִּשְׁטֵי	אֶת	
אומרת	השכינה:	"פשטי	את	
בְּתַנְתִּי	אֵיכָכָה	אֶלְבְּשָׁנָה,	רַחֲצֵתִי	
בתנתי	איככה	אלבשנה,	רחצתי	
אֶת	רַגְלֵי	אֵיכָכָה	אֲמַנְפִּים ^[מ] ,	
את	רגלי	איככה	אטנפים,"	
וּבְגִין	דָּא	צָרִיךְ	בַּר	נֶשׁ
ומפני	זה	צריך	בן	אדם
בְּשֶׁבֶת	לְשִׁנּוּי	בְּלְבוּשֵׁי	בְּשִׂרְנָא	
בשבת	לשנות	בלבושים,	בשרנא	

לח. כי על ידי שמירת שבת זוכים להשראת השכינה הנקראת אדמת קודש, והיא בחינת שבת (מפרשים). לט. ועין בשער הפסוקים להאריז"ל (בספר הליקוטים רות ד"ה ואת לפנים בישראל), שפסוק זה נאמר על הפשט לבושי הקלפה שסובלת השכינה מחמת עונותיהם של ישראל רח"ל (באר לחי רוא"י. מ. (שיר השירים ה' ג').

בְּמֵאכְלֵיךָ ^[מא], **וְצָרִיךְ** **לְמַהוּי** **מוֹסִיף**
 ובמאכלים, וצריך להיות מוסיף
מֵחֹל **עַל** **הַקֹּדֶשׁ**, **וְכָל** **הַמוֹסִיף**
 מחל על הקדש, וכל המוסיף,
מוֹסִיפִין **לִיה** **נֶפֶשׁ** **יְתִירָה** **בְּשַׁבָּת** ^[מב].
 מוסיפים לו נפש יתרה בשבת,

מא. ראשי תבות ש'רגא ל'בושין מ'אכלין - שלם, כי השבת יהיה שלם בשלשה אלה. גם אמר עוד וצריך למהוי מוסיף מחול על הקודש, הנה דבר זה נרמז באות ו', כי לעולם קיימא לן ו' לרבות, ואם פן כנגד זו ההוספה [שלמעלה], תוסיף ו' באותיות של"ם הנזכרים, ויהיה שלום, לךך אומרים שבת שלום. (בגיהו). מב. על ידי שמירת שבת, ממשיך עליו את רצון העליון, ורצון הוא מתהווה לצנור, [רצוין אותיות צנו"ר], כי כל מצוה ומצוה היא צנור, אשר דרך שם ממשיך האדם אליו כל מיני אורה, כל מיני טובה ברכה ושמחה ואהבה מן המקור העליון, כדכתיב: (ישעיה י"ב י"ג): "ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה", כי במקור הוא נקרא (שיר השירים ד' ט"ו), "מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון", ואם הצנור הוא שלם, כלומר שעושה המצוה

וְכָל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרְעִים לֹא אוֹתָהּ נִפְשׁ
 וְכָל הַגּוֹרֵעַ מִמְּסִידִים לֹא אוֹתָהּ נִפְשׁ
יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם, וְכָל הַמוֹסִיף
 יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכָל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִים לֹא נִפְשׁ יִתְּרָה בְּשִׁבְתָּ [מג].
 מוֹסִיפִים לֹא נִפְשׁ יִתְּרָה בְּשִׁבְתָּ.

בשלמותה כראוי, הנה אז יורד אליו שפע קודש, אורה ושמחה מאור פניו יתברך, וכאשר המצוה היא לשמה, מביאה נשמה קדושה, והיא מאירה לאדם באורה ושמחה וחדוה, ומצילתו ומגינה עליו מכל מכשולים ופגעים כמאמר חז"ל (סוטה כ"א ע"א) מצוה מגנא ומצלא, ועל כן צריך האדם לשוב בתשובה קדם כל מצוה, וקודם כל תפלה ולמוד התורה ואז ונדאי הוא מוריד וממשיך אור הקדושה והטהרה, ועל זה אמרו חז"ל (יומא ל"ט), אדם מקדש עצמו מעט מלמטה, מקדשין אותו הרבה מלמעלה, כי מושך לעצמו בכל מצוה ומצוה ודבור תורה, אור אלקותו יתברך שהוא מקור כל הקדושה ותכלית הטהרה המטהר לאדם בכל יום ויום ביותר ויותר, (תוכן דברי באר מים חיים פרשת ואתחנן). מג. שצריך להוסיף מחול על הקודש בכניסתה וביציאתה, ועל

אחר כך יקרא פסוקים אלו, שלוש פעמים כל פסוק:

(דמקהו מו, כז) **וְאֵתָה אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב וְאֵל תַּחַת
יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשְׁעָךָ מִרְחֹק וְאֵת זְרַעְךָ מֵאֲרָץ
שָׁבִים** (יכון שְׁכַל הַנְּשָׁמוֹת הַשְּׁבוּיִים בְּטוֹמְאָה, יִחְזְרוּ לְקְדוּשָׁה), **וְשָׁב
יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מַחְרִיד:** (תהלים יח, לא) **הָאֵל
תַּמִּים דִּרְבּוּ אָמַרְתָּ** (יכון שְׁהַקְלָלָה הַ-מְאַרְתָּ שְׁנִגְרָמָה בַּעֲוֹנוֹתַי,
תהפך לאמרת) **ה' צְרוּפָה מְגֵן הוּא לְכָל הַחֲסִים בּוֹ:**

ידי הוספת קדשת שבת בכניסתה מפרידים את הקלפה מהקדושה, ועל ידי תוספת קדשת שבת, ומאחר ביציאת שבת, נשארת דבוקה קלפת נוגה בקדש וחוזרת להיות טוב גמור, וכן על ידי הרהורי תשובה שלו נקרא מוסיף מחול על הקודש, וזהו סוד תוספת שבת, (באר לחי רואי). ומנהג ישראל קדושים אחרי תפילת ערבית במוצאי שבת קודש נשארים ללמוד זוהר הקדוש בחבורה כדי להמשיך את קדשת השבת עם האור הגנוז הטמון בזוהר הקדוש לכל ימי השבוע, ומרויחים בכל שעה מאה מליון שנה תורה, ובמנין עולה לטריליון שנה תורה, (ועין ערפה של שעה באריכות).

אור הזוהר גליון 48 ניסן תשע"ב

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

שְׂמִיחַת הַרְשָׁב"י עִם לִוְמְדֵי הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ:

יְהוּדִים יְקָרִים: בּוֹאוּ לְעֶזְרַת ה' בְּגִבּוֹרִים, לְמַעַן הַקִּים
הַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה מֵעַפְרָא, וְלִזְכוֹת שְׁהַרְשָׁב"י הַקְּדוֹשׁ
יְדוּר בִּינֵינוּ.

אֲנִי רוֹצֵים בְּדַחֲפוֹת לְהַדְפִּיס מִלִּיּוֹנֵי עֵתְקִים שֶׁל
תְּקוּן מ"ח ל"ג בְּעוֹמֵר, הַמְעוֹנֵן לְהַשְׁתַּתֵּף וְלִזְכוֹת
לְזִכּוֹת עֲצוֹמוֹת "עֵין לֹא רָאֵתָה אֱלֹקִים זֹלָתָהּ.
טל: 0527-651911. לְזִיכּוֹי הַרְבִּים וְלַחֲלוּקָה בַחֲנָם.

בְּקִשְׁת הַתּוֹרָם: שְׁיִלְמְדוּ לְכָל הַפְּחוֹת פְּעַם אַחַת
בְּמִירוֹן בְּצִיּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיְע"א. - וּמִתְבַּקֵּשׁ
לְלַמֵּד אֶת הַתְּקוּן בְּל"ג בְּעוֹמֵר [כָּל אֶחָד בְּמִקּוּמוֹ]. כָּל
אֶחָד וְאֶחָד מֵהַלּוֹמְדִים מְקַבֵּל אֶת הַשְּׂכָר וְהַזְכִּיּוֹת שֶׁל כָּל
הַחֲצֵי מִלְיוֹן לִוְמְדֵי הַתְּקוּן בְּל"ג בְּעוֹמֵר (שד"ח, וְעוּד). זְמַן
לְמוֹד הַתְּקוּן עִם הַבְּאוּר הוּא 5 דְּקוֹת.

זְכוֹר! לִימוּד שְׁעָה זֹהַר בְּשַׁבָּת = מֵאָה מִלְיוֹן שְׁנָה
תּוֹרַת הַנְּגִלָה, אִם כֵּן לִימוּד 5 דְּקוֹת זֹהַר בְּשַׁבָּת =
מֵאָה מִלְיוֹן חֲדָשִׁים תּוֹרַת הַנְּגִלָה (כִּסּא מְלֶכֶּה, הַר"ח

הטוב, אורחות צדיקים, אבות דר' נתן), ועוד כפול 1000
 הם מזפי הרבים הסועדים את השכינה ונקראים שרי
 נפתלי (מד"ר שיה"ש פרשה ח' פסקה טז, זוהר ח"ב דף
 קכ.), ובמנין עוד כפול אלף (זוה"ק ויצא), ובמירון עוד
 כפול אלף (תיקו"ז, הה"ש), והכל כפול חצי מליון לומדי
 התקון, יוצא - $50,000,000,000,000,000$, שהוא
 [במלים] 50 קוודריליון חדשים תורה למוד פשט,
 ולפי הבאמ"ח (פ' תרומה כ"י) יוצא כי 50 קוודריליון
 $50,000,000,000,000,000$ מכפיל את עצמו לכל
 אחד ואחד מהלומדים, כלומר, כפול 50 קוודריליון
 $50,000,000,000,000,000 = 2.5 \times 10^{39}$, ולפי הס"ח
 עוד כפול 15 מליון, כנגד 15 מליון יהודים שיש בעולם =
 3.75×10^{46} , שהוא (במילים) 37 ספטייליארד 500 ספטייליון
 בחדשים. [ההסבר על החשבון הנ"ל ראה בכתחזה
 ח"ג].

זכור! הרשב"י נקרא שבת, (אדרא) וביום ההלוא שלו
 נמצאת נשמתו עם כל אחד ואחד, בואו כלנו ונעשה
 רצונו, ונלמד תורתו, (גיטין סז). והרשב"י ע"ה ימליץ
 עלינו זכות, ופך תעלה תפלתינו לרצון לפני הקדוש
 ברוך הוא.

קריאה קדושה לאחינו בני ישראל

אנא חוסו על השכינה הקדושה הנמצאת בגלות, והקדישו דקה אחת אחרי כל תפלה, ולמדו זוהר הקדוש [זוהר חק לישראל היומי (אפשר לקבל אצלנו בחמש כרכים עם לשון הקודש)], בצבור, ואחר כך תאמרו קדיש על ישראל, לזיכוי כל נשמות ישראל, כי הלמוד המועט הזה עתה, חשוב בשמים יותר מהקרבת כל אילי נביות בזמן שבית המקדש היה קיים (תלמידי האריז"ל).

על פן כל אדמו"ר, ראש ישיבה, רב עיר, רב שכונה, רב ביהמ"ד, מגיד שעור של דף היומי, מלמד תינוקות של בית רבן טהורים, יקח בחשבון איזה נחת רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהציל את עם ישראל מפל הצרות בלמדו זוהר הקדוש דקה אחת עם הצבור, וכו', כל עם ישראל יכנסו בתבת נח, וינצלו ממלחמת גוג ומגוג, כמו שכתב הזוה"ק, רבי חיים וויטאל, והרמח"ל זי"ע, ועי"ע אור הזהר.

זכור! דקה אחת למוד זוהר הקדוש (בחול) בצבור הוא כמו ששה ימים, ובמנין כפול אלה (זוה"ק ויצא) = 6000 ימים למוד תורת הפשט, ובצער כפול מאה = 600,000 ימים, ובשמחה כפול 1000 = 600 מליון ימים של תורת הפשט. ובשבת עוד כפול אלה, = 600 מיליארד ימים

תורת הפשט. (כפסא מלך, הרי"ח הטוב, אוּרְחוֹת צְדִיקִים, אבות דר' נתן). וְאִם זֶה בִּירוּשָׁלַיִם עוֹד כְּפוּל 10 (בְּבֵא סאלי) יוֹצֵא = 6,000,000,000,000 שֵׁשׁ טְרִילְיָאָרְד יָמִים תורת הפשט. וְאִם זֶה בְּכַתֵּל הַמַּעֲרָבִי עוֹד כְּפוּל 1000 (זוהר ויצא, תיקו"ז).

זְכוּר! הַמְאָרְגָן שְׂיִלְמְדוּ דְקָה אַחַת מְקַבֵּל שְׂכָר כְּנֶגֶד כָּלָם וְכִנְגָד כָּל הַיְהוּדִים. כָּל מִי שְׂיִשׁ לוֹ מִחַ בְּקֶדְקֶדוֹ יִתְפָּס לְהִיּוֹת הָרֵאשׁוֹן לְאָרְגָן הַמְנַיִן וְיִקְבֵּל שְׂכָר כְּנֶגֶד כָּלָם. תָּן דַּעְתָּךְ, כִּי בְּדְקָה אַחַת שָׁל לְמוֹד הַזוּהַר הַקָּדוֹשׁ אַחֲרֵי הַתְּפִלָּה, אַתָּה זֹכֵה לְעוֹלָמוֹת נְצַח, "עֵין לֹא רָאִתָּה אֱלֹקִים זֹולָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לּוֹ".

הספר הזה נדפס
לעילוי נשמת שלשת החטופים ז"ל

גלעד שאער בן בגדלי
נפתלי פרנקל בן רחל דבורה
אייל יפרח בן איריס תשורה

ה' ינקום דמם
ונראה בישועת ישראל בקרוב

איזה פטנהוז אתה רוצה בגן עדן?

רשימת התורמים המאושרים שזכו לבנות חלק מהיכלי
גן עדן, בו תשכון נשמתם בעולם הבא, תמורת תרומה
של 1600 ₪ העבור 10 סטים של הזוהר הקדוש של 70
חלקים, כל חייך אתה רודף אחרי דירה בעולם הזה!
צא וחשוב, איזה דירה תהיה לך בגן עדן, לנצח נצחים רק כאן
אפשר לקנות את הדירה בגן עדן!!!

כל אחד יתרום כפי רצונו לבנות את העולם הבא שלו. זכור! היכלי גן עדן
אפשר לבנות רק בעולם הזה! ולא כשמיניעים

אין חינם! סטרא אחרא היא בחינם! כל סט נוסף שאתה קונה, הוא
עוד היכל בגן עדן לנצח נצחים.

המעוניין, להתקשר לטל:
0527651911

שכר ועונש ה' חלקים

מפעל הזוהר העולמי יוצא במבצע חסר תקדים, רכישת הספרים במחיר מסובסד, לארגונים לקרב רחוקים, כגון הידרות, ערכים יד לאחים, שובו בנים ועוד, וכן למזכיר הרבים המתנדבים לקרב ולרבות הלומדים.

המעוניין יתקשר לטלפון:

0527-651911

**קחו עמכם דברים ושובו אל ה'
לא ידה ממנו נדה**

הזדמנות מיוחדת!

מתנה לאפיקומן ♦ לבר מצוה ♦ לחתונה ♦ לביטוח חיים

הזדמנות לרכישת סדרה חדשה של ספרי תורת הזוהר. כל הזוהר בלשון הקודש, בלשון צחה השווה לכל נפש מחולק ל-18 כרכים ומסודר לפי פרשיות השבוע

מהדורה מהודרת באותיות גדולות מאירות עיניים

- ☞ הכמות מצומצמת
- ☞ המחיר זול במיוחד אם מזמינים עכשיו.
- ☞ הוזלה משמעותית לכמויות.
- ☞ להזמנות: 026500828
- ☞ תורתנו מגן לנו היא מאירת עינינו
- ☞ הביטוח היחיד להינצל מפצצת אטום - לימוד הזוהר הקדוש

אור הזוהר גליון 49 אייר תשע"ב

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

"אשרי העומדים על סודך"

פידוע שגרת ולמוד הזוהר הקדוש אין כמוהו, שמבטל כל
גזרות קשות ורעות, מחלות, אסונות, מיתות משונות, וכל מרעין
בישין. על כן נקרא פלגו "תקון מ"ח", שמקרב הגאולה "ובדא
יפקון מגלותא ברחמי".

קריאה נרגשת

לכל יחיד ויחיד, אגא הצטרף לזכוי הרבים, והקם בעיר סניף
לפעילות "מפעל הזוהר העולמי".

כל שעליכם לעשות הוא:

1) לארגן ולחשב כמה יהודים יש בעיר מגוריכם, כמה בתי
מדרשות יש בעיר וכדומה. 2) לבקש ממפעל הזוהר העולמי
לשלח לדפוס את הקובץ של "תקון מ"ח" [ועוד] - בעלות
מינימלית ובסבסוד לכמיות. 3) לחלק זאת במשך השנה.
בקה תהיה שתף בהצלת עם ישראל, ולקרוב הגאולה.

שרשרת הזוהר

כל אחד מודיע לעוד 3 אנשים לפחות, ואלו מודיעים לכל
אחד 3 אנשים נוספים וכן הלאה. על אמירת תקון מ"ח ביום
ל"ג בעומר. וכך בתוך 72 שעות נגיע לכל יהודי בכל העולם פלו.

הָאֶסְפּוֹ וְאִגְדָּה לְכֶם

יְחִיד שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל

שְׁלֹשָׁה יָמִים רְצוּפִים מְעָרָב לִגְבוּעוֹמֵר (י"ח אֶיֶר - כ' אֶיֶר)

כ-500.000 איש עולים לציון הרשב"י במירון לאמירת תקן מ"ח של הרשב"י, לאמרם 15 פעמים [לכל 15 מליון יהודים הפזורים ברחבי העולם], ויאמרו כאיש אחד בלב אחד כדי "שלא ידח ממנו נדח", שכל יהודי באשר הוא זוכה לתשובה שלמה ולקבל על מלכות שמים באהבה, וכך נביא את משיח צדקנו במהרה, ותהיה הגאולה השלמה ללא צער ומכאוב, ללא יסורים, בלי פחד מאמות העולם, כפי שהרשב"י הבטיח "בדא יפקון מגלותא ברחמי".

בְּכָל יוֹם אַחַת לּוֹ, וְעֵדוּן הַמְּשִׁיחַ לֹא הָגִיעַ, מִדּוּעַ?

"כי יד על כס ה' - אין השם שלם ואין הכסא שלם, הקב"ה מחכה לשלמות העולם, כשכל עם ישראל יחזרו בתשובה שלמה, תבוא הגאולה השלמה, "לבלתי ידח ממנו נדח" (שמואל ב' יד, יד), אין הקב"ה רוצה להדיח אפילו לא יהודי אחד מכלל ישראל.

כשהמשיח יגיע, יגיע הרגע, בו בלם פיריו וידעו מלכותו יתברך שמו, "כי מלאה הארץ דעה את ה'", (ישעיהו יא, ט) האמת תגלה לעין כל, ההסתרה והחשך יעלמו, "ונגה כאור תהיה", (חבקוק ג, ד) האמת תאיר, אבל הבחירה החפשית תגמר, לא יהיה נתן לבחור בטוב, יהיה מדי מאחר לחזר בתשובה. אם יהודי אחד ידחה, צער השכינה יהיה לאין ערוך, מפני שלא הספיק לחזר בתשובה.

מה יעשו אחינו ואחיותינו שטרם חזרו בתשובה? רק אז יתעוררו? בימות המשיח גם אם ירצו בכל מאורם ובכל נפשם, לא יהיה נתן לתקן, וודאי נשמתם תרצה למטר חיה כדי לחזר בתשובה, אבל עבר הזמן, בעולם האמת כבר אין תקון, צער הנשמה, אינו בר השגה, זה צער נצחי.

הקב"ה רוצה את בניו אהוביו, שכלם יתקברו אליו, לכן ביום ההולא של הרשב"י, נתפלל בלנו מעומק נפשנו כאיש אחד בלב אחד, באהדות אמיתית, שכל עם ישראל יזכו לחזר בתשובה שלמה לפניו יתברך שמו, שלא ישאר אף יהודי "מחוץ למחנה", "לבלתי ידח ממנו נדח", כשכל עם ישראל יהיו ברצון אמתי לזכות להגאולה השלמה ודאי נזכה לך, "אחישנה", במהרה בימינו אמן.